

2) Jos kysymykseen a vastataan kieltävästi:

- a) Onko SEUT 49 artiklaa (aiempi EY-sopimuksen 43 artikla) tulkittava siten, että se on esteenä HOAI 2002:n 4 §:n kaltaiselle sääntelylle, jonka mukaan kyseisessä asetuksessa vahvistetut arkkitehtien ja insinöörien suunnittelu- ja valvontapalvelujen vähimmäishinnat ovat tiettyjä poikkeustapauksia lukuun ottamatta sitovia ja vähimmäishinnat alittavat palkkioehdot arkkitehtien tai insinöörien kanssa tehtävissä sopimuksissa ovat tehottomia, ja rikotaanko tällaisella sääntelyllä SEUT 49 artiklaa?
- b) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Seuraako tällaisesta rikkomisesta, että vireillä olevan yksityisten välisen tuomioistuinasian yhteydessä ei voida enää soveltaa sitovia vähimmäispalkkioita koskevia kansallisia säännöksiä (tässä tapauksessa HOAI 2002:n 4 §:ää)?

(¹) Palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY (EUVL 2006, L 376, s. 36).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichts Wiesbaden (Deutschland) on esittänyt 7.9.2021 –
FT v. Land Hessen**

(Asia C-552/21)

(2022/C 2/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: FT

Vastaaja: Land Hessen

Väliintulijana: SCHUFA Holding AG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yleisen tietosuoja-asetuksen (¹) 77 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 78 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava siten, että valvontaviranomaisen asianomaiselle ilmoittama ratkaisu
  - a) on luonteeltaan vetoomusta koskeva päätös? Tästä seuraa, että valvontaviranomaisen yleisen tietosuoja-asetuksen 78 artiklan 1 kohdan nojalla kantelusta tekemän päätöksen tuomioistuinvalvonta rajoittuu lähtökohtaisesti koskemaan vain sitä, onko hallintoviranomainen ottanut kantelun käsiteltäväkseen, tutkinut asianmukaisesti kantelun kohteen ja ilmoittanut kantelun tekijälle tuloksista,

vai siten, että
  - b) se on ymmärrettävä viranomaisen asiaratkaisuksi? Tästä seuraa, että valvontaviranomaisen yleisen tietosuoja-asetuksen 78 artiklan 1 kohdan nojalla kantelusta tekemän päätöksen tuomioistuinvalvonta johtaa siihen, että tuomioistuimen on valvottava täysimääräisesti asiaratkaisua, jolloin tuomioistuin voi yksittäistapauksessa – esimerkiksi siinä tapauksessa, ettei harkintavaltaa ole – myös velvoittaa valvontaviranomaisen toteuttamaan yleisen tietosuoja-asetuksen 58 artiklassa tarkoitetun konkreettisen toimenpiteen?
- 2) Onko tietojen säilyttäminen sellaisessa yksityisessä luottotietorekisterissä, jossa ilman konkreettista syytä säilytetään julkisesta rekisteristä, kuten asetuksen (EU) 2015/848 (²) 79 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuista kansallisista tietokannoista, peräisin olevia henkilötietoja, jotta tietoja voidaan antaa pyydettyä, yhteensopivaa 12.12.2007 annetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan (EUVL C 303, s. 1) 7 ja 8 artiklan kanssa?

- 3) Ovatko rinnakkaiset yksityiset tietokannat (erityisesti luottotietorekisterin tietokannat), joita on perustettu valtion tietokantojen lisäksi ja joissa valtion tietokannoista peräisin olevia tietoja (käsiteltävässä asiassa maksukyvyttömyyttä koskevia ilmoituksia) säilytetään pidempään kuin asetuksen (EU) 2015/848, luettuna yhdessä kansallisen oikeuden kanssa, tiukoissa rajoissa on säädetty, lähtökohtaisesti sallittuja, vai seuraako yleisen tietosuoja-asetuksen 17 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetystä oikeudesta tulla unohdetuksi, että nämä tiedot on poistettava, kun
- a) on säädetty käsittelyn kestosta, joka on sama kuin julkisessa rekisterissä,
- tai
- b) on säädetty säilytysajasta, joka ylittää julkisten rekisterien säilytysajan?
- 4) Siltä osin kuin ainoastaan yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan f alakohta voi olla oikeudellisena perustana myös julkisiin rekistereihin tallennettujen tietojen säilyttämiselle yksityisissä luottotietorekistereissä, onko katsottava, että luottotietorekisterillä on oikeutettu intressi jo silloin, kun kyseiseen rekisteriin on siirretty tiedot julkisesta rekisteristä ilman konkreettista syytä, jotta nämä tiedot ovat pyydettyinä saatavilla?
- 5) Voidaanko yleisen tietosuoja-asetuksen 40 artiklassa tarkoitetuissa valvontaviranomaisten hyväksymissä käytännössä, joissa määrätään julkisten rekisterien määrääjät ylittävistä tutkintaa ja poistamista koskevista määräajoista, keskeyttää yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetty vertailu?

(¹) Luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679 (EUVL 2016, L 119, s. 1).

(²) Maksukyvyttömyysmenettelyistä 20.5.2015 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/848 (EUVL 2015, L 141, s. 19).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Amsterdam (Alankomaat) on esittänyt 14.9.2021 –
Eurooppalainen pidätysmääräys, jonka kohteena on X**

(Asia C-562/21)

(2022/C 2/23)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Amsterdam

Pääasian asianosaiset

Eurooppalainen pidätysmääräys, jonka kohteena on X

Muu osapuoli: Openbaar Ministerie

Ennakkoratkaisukysymys

Mitä arviointiperustetta täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen, jonka on ratkaistava kysymys lainvoimaisen, vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen tai turvaamistoimenpiteen täytäntöönpanemiseen liittyvän eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta, on käytettävä tutkiessaan, onko pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa tuomioon johtaneessa oikeudenkäyntimenettelyssä loukattu oikeutta etukäteen laillisesti perustettuun tuomioistuimeen, jos kyseisessä jäsenvaltiossa ei ole käytettävissä tehokasta oikeussuojakeinoa tämän oikeuden mahdollista loukkaamista vastaan?